

18.

Παραιτησις ἀγωγῆς τῆς 24 Ιανουαρίου 1673. Νοτάριος Νικ. Νομικὸς¹⁾ (Βιβλ. 5 σ. 26).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1673 Γεναρίου 24. Τὴν σήμερο ὁ Μᾶρκος Νίκλος Μανιάτης, δουλευτὴς τοῦ σ(ι)ν(ιὸρ) Εὐγενίου Ἀβούρη²⁾, λεγόμενος σ(ι)ν(ιὸρ) Στάθης καὶ τοῦ πατρός του τοῦ ποτὲ κύριος Ἀνδρέα θεληματικῶς τρόπου χρεμοβέρεται ἀπὸ τὴν καρέλα, ὅπου τοὺς ἀπερασμένους εἶχε κάμει κόντρα τοῦ Σταυριανοῦ Γιατρᾶ³⁾ καὶ τοῦ Κωσταντῆ Μπούλτζου⁴⁾ καὶ δὲν πρετεντέρει τίβοτις ἄλλο ἀπὸ δαύτους, μάλιστα παρακαλεῖ καὶ τὴ δικαιοσύνη νὰ μὴν προτιζεδέρῃ κόντρα τους στάντε ὅπου ἐρεκουτζιλιαριστήκανε καὶ οὗτως ὑπόσχεται νὰ μαντενίῃ ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Εὐγένιος αβούρις λεγόμενος στάθις ἀπογράφο διὰ τὸν ανοθε νικλο το κοπέλι μας διὰ νὰ μιν ἵξερι νὰ γράφῃ.

† διμίτρις νεγκρατης μαρτυρο τα ανοθε.

19.

Δάνειον τῆς 11 Φεβρουαρίου 1674. Νοτάριος Χ. Βασμούλος (Βιβλ. 2 σ. 34).

† 1674 Φλεβαρίου 11. Τὴν σήμερον ὁ μ(ισσὲ)ρ Νικόλας Νίκλος ἔδωσε τοῦ παρόντος κύριο Τζαννέτου Κακολύρη⁵⁾ τοῦ ποτὲ Θεοφύλου ἀπὸ χωρίο Μαχαιρᾶδο⁶⁾

¹⁾ Νικ. Νομικός. Συμβολαιογράφος ἀπὸ 3 Ιανουαρίου 1665 ἕως 3 Απριλίου 1692.

²⁾ Εὐγενίου Ἀβούρη. Οίκογ. ἐκ τῶν εὐπατριδῶν τῆς νήσου μαρτυρουμένη τῷ 1500. Ἀβούρης Σταμάτιος, ἔχομάτισε πρωτοπαππᾶς Ζακύνθου τῷ 1620, ὁ δὲ Πέτρος τῷ 1693. Βλ. Ν. Κατσαμῆ, ἐνθ' ἀνωτ. σ. 81. Πρβ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΝ, Θωμᾶς Φλαγγίνης σ. 142. Τὸ ὄνομα καὶ σήμερον ἐν Ζακ. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης τινὲς ὑπηρέτησαν καὶ ὡς συμβολαιογράφοι. Πλείονα βλ. κατωτέρω σ. 57 σημ. 2.

³⁾ Σταυριανοῦ Γιατρᾶ. Τὸ ἐπών. μαρτυρεῖται ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1548. Ἐτέρα οἰκογ. ἐγκατεστάθη ἐκ Καλαμῶν. Σταυριαρός, ὄνομα εὐχετικόν, ἀλεξιτήριον κακοῦ. Σχετικοὶ στίχοι ἐκ μοιρολογίου τῆς Μάνης λέγονται: «καὶ Σταυριαρή μ' ἐβγάλασι / γιὰ τὰ σταυρούσουν τὸ κακό». Ἐδίδετο δὲ εἰς τὰ βρέφη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προηγουμένου. Τὸ ὄνομα εἶναι σύνηθες ἐν Μάνῃ, ἐξ οὗ καὶ ἐπών. Σταυριαράκος. Μαρτυρεῖται καὶ πολλαχόθεν ἐκ κωδίκων. Πρβ. Χ.Ι.Λ. (Ν. Βέη) ἀριθ. 9 σ. 97 - 98. Ο Α. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑΣ, ἐνθ' ἀνωτ. σ. 98, κατατάσσει τοῦτο εἰς τὰ ὄνόματα τῶν ἔορτῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὰ εὐχετικά.

⁴⁾ Μπούλτσου ἡ Βούλτσου οἰκογ. ἀπαντᾶ μέχρι σήμερον ἀπὸ τὸς ἀρχὰς τῆς ΙΣΤ' ἐκατοντά. Ἐν ἔτει 1571 ἀναφέρεται Β. Ἰωάννης Στρατιώτης, ἀνδραγαθήσας καὶ φονευθεὶς κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Τούρκων εἰς τὸ φρούριον Ζακύνθου. Ταβουλάριος Βούλτσος ἐν Μάνῃ (Ζαρνάτα) ἀπαντᾶ τῷ 1690. Βλ. Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ. Ἡ περὶ Πελ]νήσου ἔκθεσις τοῦ Βενετοῦ προνοητοῦ Κορνέο. Δ. Ι. Ε. Ε. 2 (1885) σ. 298.

⁵⁾ Τζαννέτου Κακολύρη: Οίκογ. ἐκ Μαχαιρᾶδου. Παρωνύμια τῆς οἰκογ. τὰ Κλίτσης Κόκλαρος, Φασούλης. Τὸ ἐπών. καὶ σήμερον.

⁶⁾ Μαχαιρᾶδο. Χωρίον τῆς Ζακύνθου. Ο τύπος τοῦ λ. ἐκ τῆς γενικῆς τῶν Μαχαιρᾶ-

τώρη εἰς τὸ παρὸν μετρητῶς καὶ χειριδοτῶς τὴν σοῦμμα ριάλια δέκα πέντε, № 15, ἀσημένια, σωστὰ τοῦ πέζου καὶ καλῆς στάμπας, δανεικά, χάριν φιλίας, δίχως κανένα σημάδι, τὰ ὅποια ὑπόσκεται νὰν τὰ δώσῃ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰσὲ πᾶσα καλὴ ἀναζήτησι τοῦ ἄνωθεν Νικόλαος ὅμπλιγάρεται τὰ καλά του καὶ σωματικῶς εἰς τὴν τελείαν ἀποπληρωμὴν καὶ ἄλλο χρέος δὲν τοῦ θέλει ἔως τὴν σήμερον παρὰ τὸ ἄνωθεν. Εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Νικόλαος Κοντονῆς¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† πιέρος Κούτζης²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

20.

Πώλησις μεριδίου πλοίου τῆς 16 Ἀπριλίου 1674. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 2 σ. 63).

† 1674 Ἀπριλίου 16. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν κὺρος Πολυχρόνης Σκόρδαρης³⁾ τοῦ π(ο)τ(ὲ) μ(ισσὲ)ρος Ἀντρία δίνει εἰς καθάρια πουλησία τοῦ παρόντος καὶ ἐκδεχομένου κύρος Μιχάλη Νίκλου τοῦ ποτὲ Γιάννη τὸ μισὸ καῖκι ὅποὺ ποσσεδέρει ἀνταμῶς μὲ τὸν Σαλαμαλέκη⁴⁾, ἥγουν τὸ μερικό του ὅλο ὅποὺ εἶναι τὸ μισὸ καῖκι καὶ μισὰ ἀπὸ τὰ ρεμέτζα ὅποὺ ἔχει, εἶναι τὸ αὐτὸ καῖκι ἔξι κουπίων καὶ τὰ ρεμέτζα του εἶναι κουπία τέσσερα, δύο σίδερα καὶ κάθε ἄλλο ὅποὺ ἔχει καὶ διὰ τὸ πιάνο τοῦ αὐτοῦ καῖκιοῦ ἀν ἥθελε τόνε πειράξῃ ὁ Σαλαμαλέκης, νὰ εἶναι σοττοπόστος ὁ αὐτὸς Σκόρδαρης νὰ πλερώνῃ τὰ μισὰ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου, τὸ ὅποιο μισὸ καῖκι καὶ ρεμέτζα ὡς ἄνωθε τὰ ἐπρετζιάραν διὰ ριάλια ἔντεκα, № ρα 11, τὰ ὅποια τὰ ἔδωσε εἰς τὸ παρὸν ὁ ἄνωθεν Νίκλος τοῦ αὐτοῦ Σκόρδαρη εἰς τόσα μετρητὰ χειροδοτῶς, ἀσημένια, σωστὰ τοῦ πέζου καὶ καλῆς στάμπας, μὲ τὰ ὅποια ὁ αὐτὸς Σκόρδαρης κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος καὶ δὲν πρετεντέρει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ αὐτὸ μισὸ καῖκι καὶ ρεμέτζα του, ἵνβεστίροντας εἰς τὸ αὐτὸ

δων. Ἀπαντῷ τῷ 1490. Καὶ ἄλλων χωρίων ὄνόματα ἐν Ζακύνθῳ σχηματίζονται ἐκ τῆς γεν. πληθ. τοῦ ὄνόματος τοῦ κτήτορος ὡς: Σκουλικᾶδον - Σαρακινᾶδον κ.λ.π. Βλ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, ἔνθ' ἀνωτ., Ἀθηνᾶ 53 (1949) σ. 191 καὶ Τοπωνύμια εἰς - ἀδος, Ἀθηνᾶ 56 (1952) 9 - 24.

¹⁾ Νικόλαος Κοντονῆς. Η οίκογ. αὕτη μαρτυρεῖται ἐν τῇ νήσῳ τῷ 1534.

²⁾ πιέρος Κούτζης. Οίκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ. Κλάδος τῆς οίκογ. ἔφερε τῷ 1472 τὸ παρων. Ρακέτσης. Συμβολαιογράφοι μαρτυροῦνται οἱ ίεροι. Ιωάννης Κ. (1555 - 1578), Παραγιώτης (1813 - 1823), Δημήτριος (1816 - 1819). Πρεβ. Π. Χιωτην, ἔνθ' ἀνωτ. 3 σ. 409.

³⁾ Πολυχρόνης Σκόρδαρης. Τὸ ὄνομα Πολυχρόνης ἀπαντῷ πολλαχοῦ διδόμενον διὰ νὰ ζήσῃ πολλὰ χρόνια τὸ γεννώμενον τέκνον. Εὔχοηστοι οἱ τύποι: Χρόνης, Χρονάκης, Πολύχρονος, Πολυχρονιά, Πολύχρω. Βλ. Α. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑ, Τὰ νεοελληνικὰ κύρια ὄνόματα ἴστορικῶς καὶ γλωσσικῶς ἐρμηνευόμενα. Ἀθῆναι 1912 σ. 168. Ἐν Μάνη καὶ ἐπόν. Πολυχρονάκος, Πολυχρονάκης. Τὸ ἐπών. καὶ ὑπὸ τὸν τύπον Σκόρδαρης.

⁴⁾ Σαλαμαλέκη. Οίκογ. ἐν Ζακύνθῳ καὶ ὡς παρωνύμιον τῆς οίκογ. Παλαδάτου.